

«Το άσυλο δεν είναι για όλους»

Αντιπρύτανης ΕΜΠ, Πολύζος

Μεσημέρι της 28ης Δεκέμβρη. «Άριστεροί» καθηγητές εκκενώνουν το χώρο του Κάτω Πολυτεχνείου επικαλούμενοι τον φόβο επεισοδίων και καταστροφών από επικείμενο πάρτυ αλληληγγύης σε πολιτικούς κρατούμενους. Η Πρυτανεία, με επικεφαλής τον Μουτζούρη, μας είχε προϊδεάσει για τις κινήσεις της με την ανακοίνωση της, στις 11/12/07, που αφορούσε ένα ακόμα κλείσιμο πυλών: «[...] δηλώνουμε ότι θα καταφύγουμε σε κάθε αναγκαίο μέτρο για την αποτροπή αντίστοιχων εκδηλώσεων και ιδιαίτερα την επερχόμενη περίοδο των γιορτών.». Το Πολυτεχνείο εκκενώνεται, και οι πύλες αρχίζουν να κλείνουν. Οι φύλακες φεύγουν από τα πόστα τους και αντ' αυτών ομάδες ασφαλιτών περιφέρονται μέσα στο ίδρυμα. Τα MAT αρχίζουν να περικυκλώνουν την πύλη Στουρνάρη και σχηματίζουν αλυσίδα πάνω στο πεζοδρόμιο. Το άσυλο δεν καταργείται. Το άσυλο περιφρουρείται.

Τώρα, τα MAT φυλάνε το άσυλο...

Το παραπάνω γεγονός έρχεται συμπληρωματικά σε μια σειρά κινήσεων: Κλειστές οι πύλες της Πολυτεχνειούπολης βράδια και Σαββατοκύριακα ακόμα και για τους πεζούς, κλείσιμο της πύλης Στουρνάρη, έλεγχος εισερχομένων στο Πολυτεχνείο, κάμερες παρακολούθησης, αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι να δέχονται συστηματικά επιθέσεις και συκοφαντίες, αλλά και κραυγαλέων γεγονότων όπως η σύλληψη, εντός του Πανεπιστημιακού ασύλου της Χριστίνας Τονίδου.

Πέρα από την εξόφθαλμη συνεργασία με την αστυνομία, ο ρόλος της Πρυτανείας μόνο θεσμικός και διαχειριστικός δεν είναι άπως η ίδια βαυκαλίζεται. Έχει να κάνει με ένα συγκεκριμένο ορισμό του ασύλου, τον νομικίστικο. Ήμως το τι είναι άσυλο τελικά είναι ένα καθαρά πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα. Το νομικό του κομμάτι πέρα από το ότι πλίγο μας αφορά, μικρό ρόλο παίζει τόσο στους αγώνες που πυροδοτούνται εκεί όσο και στους σχεδιασμούς της καταστολής. Η Πρυτανεία λοιπόν κρατώντας την παντιέρα της νομικής του διατήρησης που κινδυνεύει από βάνδαλους, τοξικομανείς και «εξωπανεπιστημιακά» στοιχεία απονοματοδοτεί και επιτίθεται στον κοινωνικό και πολιτικό του χαρακτήρα. Πίσω της κρύβεται το ίδεοθόγυμα του καθαρού και αποστειρωμένου πανεπιστημίου. Ενός πανεπιστημίου όπου θα αναπαράγεται χωρίς τριβές ο ρόλος του καριερίστα φοιτητή, αποκομμένου από την κοινωνική πραγματικότητα, ενός πανεπιστημίου παραγωγής επιστημονικής γνώσης για την αγορά και μόνο. Μέσα σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο χωρούν κάμερες, σεκιουριτάδες, επιχειρήσεις, μια απέραντη γραμμή παραγωγής πειθήνιων και άβουλων εργαζομένων. Δεν χωρούν όμως οι κοινωνικές συμώσεις, οι αντικανονικότητα και ο σπόρος μιας άλλης κοινωνίας. Σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο τα MAT δεν θα μπαίνουν γιατί δεν θα υπάρχει πλόγος να μπουν.

Γύρω από την φύση του ασύλου έχει δημιουργηθεί ένα θολό τοπίο από ΜΜΕ, καθηγητική ελίτ, συμβούλια «σοφών». Ιστορικά η κατοχύρωση του θεσμού είναι άτυπη και όχι νομοθετική. Προέρχεται από τους κοινωνικούς αγώνες, πριν και μετά το '73, από την σύνδεση του φοιτητικού χώρου με τα αιτήματα ευρύτερων κοινωνικών κομματών με σημείο σύγκλισης τους πανεπιστημιακούς χώρους. Οι σχέσεις αλληληγγύης και εμπιστοσύνης που αναπτύχθηκαν ως συνέπεια μεταξύ των αγωνιζόμενων κοινωνικών ομάδων στα πανεπιστήμια είναι που γέννησαν και την δυναμική για χώρους πολιτικής ζύμωσης και νέων κοινωνικών σχέσεων μακριά από την κρατική εποπτεία. Αυτή ακριβώς η αντίληψη του «από τα κάτω» ασύλου είναι που το οριοθετεί ως ζήτημα των υποκειμένων που κινούνται μέσα σε αυτό, όσων δηλαδή δρουν στα πλαίσια του ανταγωνισμού με την κυριαρχία ή απλά αντιπαραγωγικά ως προς το κρατούν. Το διακύβευμα, και για τις δυο πλευρές, είναι η νοματοδότηση του ασύλου και η συνακόλουθη χρήση του. Ήμως πέρα από το παραμορφωτικό πρίσμα που επιδιώκει να του φορέσει η κυριαρχία, αυτό συνεχίζει να

αποτελείτο εφαπτήριο εκρήξεων στο πλαίσιο των ευρύτερων κοινωνικών αγώνων των οποίων και αποτελεί προϊόν. Είναι προνομιακός χώρος των «αντικανονικών» σχέσεων, όπου η ανάγκη για δημιουργία και έκφραση ξεπερνά τον σκόπελο του εμπορεύματος και συναντά την προσωπική και συλλογική επιθυμία.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, από τις 23/1 προχωρούμε σε κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΜΠ και του Ε.Λ.Ε., στην πολυτεχνειούπολη. Όχι απλά σαν ένα είδος «τσαμπουκά» ή εκδίκησης για τα προαναφερθέντα περιστατικά, αλλά γιατί είμαστε σίγουροι ότι αν είναι να διεκδικήσουμε σχολές ανοιχτές και «ανήσυχες», σχολές που ο κοινωνικός αναβρασμός θα βρίσκει σημεία οργάνωσης και δημιουργίας, σημεία που οι επιθυμίες θα συλληγικοποιούνται και θα παράγουν καινούρια μονοπάτια πέρα από την καθημερινή πλήνη των μπροπόλεων, τότε πρέπει να το κάνουμε ΣΗΜΕΡΑ, από μόνοι μας και όχι ζητιανεύοντας ή διεκδικώντας νομικά «παραθυράκια». Η πρυτανεία, η καθ' ύλην αρμόδια να μεταφέρει τις εντολές του κράτους [και της αστυνομίας του] για την διαχείριση των πανεπιστημιακών χώρων δεν είναι αυτή που περιμένουμε να μας «ακούσει». Οι υπόλοιποι, αυτοί που χρησιμοποιούν και δίνουν ζωή στους πανεπιστημιακούς χώρους είναι που πρέπει να απαντήσουν: **‘Η οι σχολές-εκπαιδευτικά κληρονομιά που γεννούν καριερίστες και παράγουν τον γνωστικό εξοπλισμό της καπιταλιστικής οικονομίας, οι σχολές των 9:00 -17:00 και των νεκρών χρόνων, ή οι δημόσιοι κοινωνικοί χώροι που θα βοηθήσουν στο συλλογικό κτίσιμο ενός λεβιτογίου πέρα από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και εναντίον της.** Τα αφορημένα και γενικόλογα μισόλογα περί νομικών κατακτήσεων ποτέ δε μας έψησαν. Η υπόθεση εξαρτάται απ' τις προθέσεις, την φαντασία και την αποφασιστικότητα όλων μας.

Όχι μόνο αυτές τις 3 μέρες της κατάληψης, αλλά **κάθε μέρα του χρόνου.**

Το ξέρουμε ότι σ' αυτή την υπόθεση δεν είμαστε μόνοι.

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι αρχιτεκτονικής | αυτοδιαχειριζόμενο στέκι πολυτεχνείου | αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Σ.Θ.Ε.
www.stekipolytexneiou.org

